

«La Marrana» contra «La Piga»

Dues editorials barcelonines, La Magrana i Pòrtic, han iniciat una guerra comercial per fer-se amb el mercat del llibre eròtic en català. L'aparició de «La Marrana» i «La Piga» demostra, si més no, la tendència favorable del mercat cap a la frivoltzació. La trempera —literària— ha provocat la guerra».

Lluís Bonada

El protagonista de *Les proeses d'un jove Don Joan* contempla la nuca de la seva germana Berthe i observa que «tenia una piga sota el cul, al punt on acabava el cotxó», cosa que li fa recordar que «jo en tenia una de semblant al mateix lloc». El relat d'aquestes proeses, escrites per Guillaume Apollinaire i traslladades al català per Jesús Moncada, ha inaugurat la col·lecció de literatura eròtica «La Marrana» creada per Oriol Castanys des de l'editorial La Magrana, i si les podem llegir ara, a primers dies del mes de març, i no més tard, és gràcies a una piga, a la piga d'una altra noia, d'una noia que fins fa poc estimava Oriol Castanys com a bon germà, Pilar Rahola, directora literària de Pòrtic. Pilar Rahola preparava la seva col·lecció eròtica, que ha batejat amb el nom de «La Piga», els de La Magrana ho van saber i tot i que tenien pensat llançar-la a finals d'any, han preferit avançar-se per sorpresa.

La guerra comercial ha trencat

l'amistat entre l'Oriol i la Pilar. Pilar Rahola acusa La Magrana d'haver-li fet una marranada i Castanys diu que «¡és la guerra!». La directora literària de Pòrtic li havia proposat un pacte: erotisme literari sense sado-masochisme editorial. És a dir, poder fer l'erotisme sense ser tan sàdic de competir amb les mateixes obres. Tant una col·lecció com l'altra es proposen editar els clàssics de l'erotisme, que estan lliures de drets d'autor, i, per tant, poden coincidir en molts títols. Pilar Rahola ho volia evitar. Volia arribar a un acord per repartir-se els títols i estalviar-se d'aquesta manera el masochisme de vendre un títol que acaba de ser publicat per una altra editorial. No ha estat possible. El llit s'ha convertit en un ring. Cada llibre serà un assalt. El combat està servit: «La Marrana» contra «La Piga». Ara us revelarem els preparatius del matx; farem parlar els contendents i us desvetllarem, fins on ens ha estat possible, les tàctiques d'atac que tenen pensades, cosa gens fàcil perquè des del moment que s'ha declarat la guerra, molts dels projectes de les dues editorials s'han convertit en secret militar.

En aquesta història, apareixerà fins i tot un agent doble, un personatge que, actuant de bona fe, ha fet circular informació confidencial en tots dos sentits. És Jordi Úbeda, president de l'Associació d'Editors en Llengua Catalana i, si diem que és un agent doble, no ho fem per fer derivar el relat eròtic cap a la sèrie negra. Quan l'anomenem agent doble és perquè és un agent doble. Jordi Úbeda és accionista de Pòrtic i, ahora, accionis-

ta de La Magrana, i participa en les reunions dels propietaris de les dues editorials.

Tot va començar en una reunió d'accionistes de La Magrana, celebrada el darrer trimestre de l'any passat. Carles-Jordi Guardiola, director de l'editorial, hi anuncia la creació d'una col·lecció eròtica dirigida per Oriol Castanys i Jesús Moncada. Jordi Úbeda diu: «doncs mira quina coincidència, a Pòrtic també en preparam una altra, i pensem llançar-la el Sant Jordi vinent». Úbeda informa la directora literària de Pòrtic del projecte de tic La Magrana perquè els responsables literaris de les dues col·leccions es posin en contacte i procurin establir, si s'escau, un cert tipus de col·laboració o de coordinació, per no fer-se la guitza, Pilar Rahola i Oriol Castanys són amics. La Pilar li truca i, segons ella, l'Oriol li diu que no la pensen traure fins a finals d'any. Parlen fins i tot d'algun títol. Oriol diu que publicaran *Les onze mil vergues* de Guillaume Apollinaire i la Pilar diu que molt bé, perquè, si saben que la publicuen, ja no la publicarà Pòrtic. I així queden, tan amics segons la directora literària de Pòrtic.

I heus ací que la Pilar Rahola se'n va unes setmanes de viatge a l'estranger, el passat mes de febrer, i quan torna s'assabenta que La Magrana anuncia que traurà «La Marrana» abans de Sant Jordi. Els dos primers títols seran a les llibrereries a principis de març. «Li vaig dir de tot, a l'Oriol Castanys», ens diu Pilar Rahola. «Que no tenia sentit el que ens havien fet. Em va enganyar. Em va dir que la treurien a finals d'any o a principis del que ve i s'afanyen a treure-la abans. Fixa't que els dos primers títols els tradueixen ells, Castanys i Moncada, els directors de la col·lecció, per anar més de pressa. No li vaig dir paraules gruixudes perquè sóc ben educada. Però ell i jo hem acabat».

El torn de l'Oriol Castanys: «Quan en Carles-Jordi Guardiola presenta el projecte al consell d'administració, a finals de l'any passat, nosaltres ja teníem la col·lecció molt avançada. Teníem el disseny editorial fet, amb dos títols traduïts i dos més en curs de traducció. L'Úbeda, en saber-ho, ho diu

a la Pilar Rahola i la Pilar ens proposa fins i tot de fer una coedició, però nosaltres ja teníem el nostre projecte dissenyat i aprovat. I vam decidir de córrer per sortir al més aviat possible. El que passa és que ells van anunciar massa d'hora una col·lecció que no tenien encara a punt i nosaltres ho vam dir al consell d'administració quan ja el teníem engegat. Si hem avançat els primers títols ha estat per raons comercials. Tampoc no som la primera col·lecció eròtica en català. El Llamp ja té la seva fa alguns anys, «La cuca al cau». És una competència comercial com una altra. No crec que tingui dret a queixar-se».

La cosa, els primers dies del mes de març, va estar a punt d'embolicar-se més per culpa d'una lligacama. Pilar Rahola ens havia informat, feia poc, que els dos primers títols de «La Piga» es presentarien a les llibreries enfaixats amb una lligacama. Doncs bé, un dia ens arriba un paquetet de La Ma-

grana amb els dos primers títols de «La Marrana», acompanyats d'una lligacama. Truco a la Pilar per informar-la del detall i se li escapa un reneç. Truca immediatament després a l'Oriol per saber si els compradors dels dos primers títols seran també obsequiats amb la lligacama i em diu que només és una promoció destinada als mitjans de comunicació i als amics. Nova trucada a la Pilar: «Sort, ¡perquè aquí a l'editorial tothom es pujava per les parets!». La lligacama de la Rahola es manté, doncs.

Però, ¿què és «La Marrana» i què és «La Piga»? «La Marrana» es va presentar en societat amb dos clàssics de l'erotisme francès del tombant de segle, *Les proeses d'un jove don Joan*, d'Apollinaire, i el *Manual d'urbanitat per jovenetes*, de Pierre Louys. Els dos autors tornaran aviat a la col·lecció. El primer, amb *Les onze mil vergues*, que tradueix Sergi Pàmies, i el segon, amb *Tres filles de sa mare*. Els altres títols anunciats són les *Memòries d'una cantant alemanya*, de W. Schroeder-Devirent, i l'anònim *Grushenka*.

«La Piga» serà a les llibreries d'aquí a pocs dies i tenen previst fer la presentació en societat el dia 12 d'abril. Els dos primers títols seran un original català d'un escriptor conegut que firma amb el pseudònim Clar de lluna i que es titula *Moltatela*, i el *Kamasutra*, en versió d'Àlvar Valls.

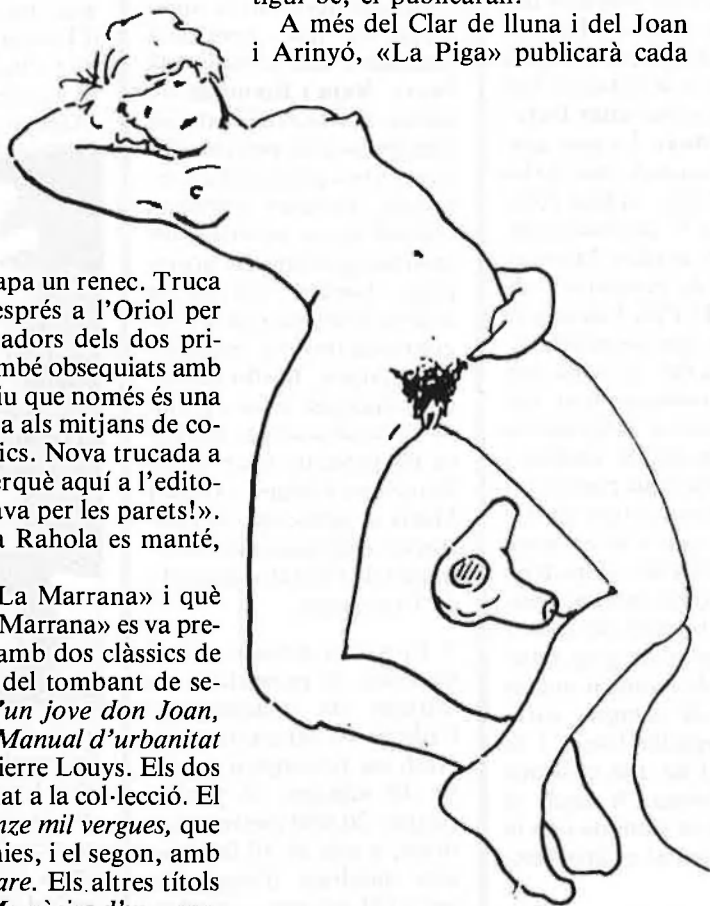
La competència editorial farà esmolar la ploma als escriptors eròtics.

«La Piga», com veiem, guanya «La Marrana» en autors de casa. Segons l'Oriol Castanys, ells no en tenen cap, de moment, tot i que si, algun autor s'anima i els envia un original que estigui bé, el publicaran.

A més del Clar de lluna i del Joan i Arinyó, «La Piga» publicarà cada

ves col·leccions eròtiques, confirma la tendència favorable del mercat cap a la frivolitació i la literatura de gènere. Una editorial tan polititzada com El Llamp té els seus èxits més importants amb els llibres de la col·lecció «La Cuca al Cau», que aquest Sant Jordi celebrarà el cinquè aniversari del seu naixement. L'erotisme català és recompensat més d'una vegada en el premi «La Sonrisa Vertical». Una editorial que va ser creada per un grup elitista i exquisit, Columna —abans, la minoritària Laertes-Galuco— canvia de línia i accelera vertiginosament el seu ritme de producció gràcies al grandios èxit obtingut per una novel·la eròtica, una novel·la que té totes les condicions per figurar en una col·lecció de literatura eròtica, *l'Amorrada al piló*, de Maria Jaén. D'altra banda, el sexe inunda més que mai les pàgines dels llibres fets per autors d'aquí o traduïts. Alguns exemples recents. *El coixinet*, de Vicent Andrés Estellés, a Laia, que, malgrat les males crítiques, ha exhaurit en no massa temps la primera edició. *Les Pregàries ateses*, de Truman Capote, a Quaderns Crema. I l'extraordinària narració, com gairebé totes les que acompanyen l'aplec, «El cas pietós de la insulinòmana desfermada», que apareix al recull de Lluís Anton Baulenas *Qui al cel escup...* publicat per Eumo.

«La Piga», i amb això acabo, tindrà una cosa que no té «La Marrana», un eslògan. Serà aquest: «La Piga, la col·lecció per llegir amb una sola mà». Si passant pel carrer veieu tres desconeguts fent pintades amb esprais damunt dels cartells de publicitat de «La Piga», estigueu segurs que són en Guardiola, en Castanys i en Moncada que estan afegint-hi aquest: «I amb l'altra, llegiu La Marrana». Els cartells els pagarà en Jordi Úbeda. I els esprais, també. □

any el guanyador del premi eròtic «La vídua reposada» que enguany convocaran per primera vegada. El premi serà proclamat el, el 21 de setembre, i, a més de l'import en concepte d'avanç de drets d'autor, el guanyador disposarà d'uns diners per anar a gastar-se'ls pels cabarets de la capital europea que vulgui.

L'aparició, aquest 1988, de dues no-